

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E.K., s. r. o.**, so sídlom S., K., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ.H., so sídlom V., B. proti žalovanému: **S.R., a. s.**, so sídlom T., R., IČO: X., zastúpenému advokátom JUDr. M.L., so sídlom M., L., **o zaplataenie 93 775,62 Eur s príslušenstvom**,
na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 158/2010-178 zo dňa 01.07.2010, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 158/2010-178 zo dňa 01.07.2010 **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Ružomberok, č. k. 9Cb 8/2009-165 zo dňa 07.05.2010 tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia Okresný súd Ružomberok svojím uznesením, č. k. 9Cb 8/2009-165 zo dňa 07.05.2010 vyhovel návrhu žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, úradom justičnej a kriminálnej polície Ružomberok pod ČVS: ORP 292/JP-RK-2009. Dospel totiž k záveru, že pokiaľ z uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že je vedené trestné stíhanie

pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve, ktorého sa mali dopustiť tam uvedené osoby na skutkovom základe, spočívajúcom v nedodaní fakturovaného množstva a kvality drevnej hmoty, tak to znamená, že v trestnom konaní bude ozrejmenej prípadný rozdiel v množstve, kvalite a z toho vyplývajúcej ceny dodanej drevnej hmoty uplatňovanej žalobcom. Na podklade týchto skutočností sa súd prvého stupňa domnieval, že ide o okolnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej, preto vyhovel návrhu žalovaného a konanie prerušil. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že v danej veci existujú tak významné dôvody, pre ktoré by bolo potrebné konanie prerušiť. Vychádzal pritom z aktuálneho výpisu z obchodného registra, podľa ktorého obvinené fyzické osoby nie sú štatutárnym orgánom ani spoločníkmi účastníkov konania. Odvolací súd bol toho názoru, že je potrebné, aby sa v konaní pokračovalo, keďže trestné konanie je iba v štádiu prípravného konania a v dohľadnej dobe nebude vyšetrowanie skončené. Poukázal na to, že podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 21/2000 sa ustanovenie § 109 ods. 2 OSP o prerušení konania musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Povinnosťou všeobecného súdu pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 109 ods. 2 OSP je zohľadniť požiadavku, ktorá je zakotvená v Ústave SR a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia, umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR ustanovuje, aby súd prerokoval vec bez zbytočných prietáhov. Citoval tiež z nálezu I. ÚS 142/2004, v ktorom ústavný súd uviedol, že ak bolo konanie pred všeobecným súdom prerušené z obligatórnych dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 109 ods. 1 OSP, kým tieto dôvody trvajú, nemôže dochádzať ku zbytočným prietahom. Naproti tomu v prípade konaní prerušených z fakultatívnych dôvodov, vyplývajúcich z ustanovenia § 109 ods. 2 OSP, musí ústavný súd skúmať, či nečinnosť všeobecného súdu je dôvodná, teda či nebolo jeho povinnosťou pokračovať v konaní. Výsledok trestného konania nemôže podľa názoru odvolacieho súdu výlučne ovplyvniť výsledok konania vedeného pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 9Cb 8/2009. Pokiaľ aj z uznesenia OR PZ, úradu justičnej a kriminálnej polície Ružomberok, ČVS: ORP 292/JP-RK-2009 zo dňa 21.07.2009 vyplýva, že pri preberaní drevnej hmoty od žalobcu bol na preberacích listoch vyznačovaný iný druh drevnej hmoty, ako bola v skutočnosti dovezená, pričom dodávky tvoria predmet súdneho konania, nič nebráni okresnému súdu riešiť túto otázku v konaní za dôkaznej povinnosti sporových strán. V konečnom dôsledku totiž výsledky dokazovania v trestnom konaní nemusia dávať dostatočné odpovede na otázky, či žalobca plnil riadne, v rozsahu fakturovanej dodávky

drevnej hmoty. V občianskom súdnom konaní sa totiž posudzuje vzťah súkromnoprávny, založený podľa hmotného práva - Obchodného zákonníka medzi žalobcom a žalovaným ako právnickými osobami, kým v trestnom konaní ide o trestnoprávnu zodpovednosť fyzických osôb.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť oprel o ustanovenie § 239 ods. 1 písm. a/ OSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Odvolací súd podľa neho nedostatočne zistil skutkový stav a z toho dôvodu potom predmetnú vec nesprávne právne posúdil. Odvolaciemu súdu vytýkal, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z aktuálneho výpisu z obchodného registra žalobcu a argumentoval tým, že fyzické osoby obvinené v trestnej veci vedenej OR PZ, úradom justičnej a kriminálnej polície Ružomberok pod ČVS: ORP 292/JP-RK-2009 nie sú štatutárnym orgánom žalobcu, ani jeho spoločníkmi. Žalovaný poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Ružomberku, úradu justičnej a kriminálnej polície Ružomberok ČVS: ORP 292/JP-RK-2009 zo dňa 21.07.2009 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie 8 osobám, medzi nimi aj Ľ.K., P.K. a R.K. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, lebo na základe zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode najneskôr od januára 2009 do 21.07.2009 v priestoroch areálu spoločnosti M., a. s., nachádzajúcom sa na ulici T. v R., obvinený Ľ.K. ako zamestnanec spoločnosti M., a. s., poverený na preberanie drevnej hmoty od dodávateľov, kontrolu druhu a kvality dreva, opakovane vyznačoval na preberacích listoch deklarujúcich drevnú hmotu od spoločnosti E.K., s. r. o. iný druh drevnej hmoty, ako bola v skutočnosti dovezená, ktoré nakládky a prevoz nariadil obvinený P.K. a obvinený R.K. a následne konateľ spoločnosti E.K., s. r. o. obvinený P.K. fakturoval dodávky drevnej hmoty s vyššou kvalitou dreva a za vyššie ceny, v neprospech spoločnosti M., a. s., ktorej spôsobili škodu vo výške minimálne 10 000 Eur. Pre posúdenie veci podľa žalovaného však nie je rozhodujúci súčasný stav zápisov v obchodnom registri, ale stav, aký bol v čase páchania trestného činu obvinenými osobami, t. j. v dobe od januára 2009 do 21.07.2009, kedy obvinený P.K. bol jednak spoločníkom a jednak konateľom žalobcu. Podľa žalovaného bol tento obvinený ako návodca a organizátor najaktívnejším zo spolupáchateľov, pretože podľa vzneseného

obvinenia mal práve on riadiť nakládku a prevoz iného druhu drevnej hmoty, ako bola v skutočnosti dovezená a následne mal fakturovať takéto dodávky s vyššou kvalitou dreva a za vyššie ceny žalovanému. Ako štatutárny orgán vykonával obvinený P.K. všetky úkony v mene a na účet žalobcu, jeho konanie zaväzovalo priamo žalobcu a ten je potom z jeho konania aj priamo zodpovedný. Prerušenie civilného konania až do právoplatného skončenia trestnej veci nič nemení na práve žalobcu na spravodlivé a rýchle prejednanie veci súdom, nakoľko ide o stav, ktorý zaviniť sám žalobca, a to vyššie opísaným konaním jeho spoločníka a konateľa. Žalovaný ďalej poukázal na to, že vyšetrowanie v uvedenej trestnej veci už bolo ukončené preštudovaním vyšetrovacieho spisu a vyšetrowateľ vec predložil prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby (na okresnej prokuratúre v Ružomberku je táto vedená pod spisovou značkou Pv 636/09). Keďže niektorí z obvinených sa k spáchaniu trestného činu priznali, je podľa žalovaného možné v krátkom čase očakávať meritórne rozhodnutie, či už orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu. Výsledky trestného konania sa tak budú dať použiť a budú dôležité aj pre meritórne rozhodnutie civilného súdu v konaní 9Cb 8/2009. Aj keby sa na základe napadnutého uznesenia odvolacieho súdu prvostupňový súd rozhodol vo veci konať, nebude môcť meritórne rozhodnúť bez náležitého oboznámenia sa s vyšetrovacím spisom, v ktorom sa nachádzajú dôležité zákonne získavané dôkazy. Nakoľko je však spisový materiál značne rozsiahly, postup civilného súdu v konaní 9Cb 8/2009 bude sťažený, pretože si bude musieť zabezpečiť veľké množstvo fotokópií o rozhodujúcich dôkazoch, a to v situácii, keď orgány činné v trestnom konaní, resp. súd budú chcieť predmetnú trestnú vec ukončiť. Žalovaný ďalej uvádzal, že počas prípravného konania boli vykonané dôkazy smerujúce nielen k zisteniu kvality dodávanej drevnej hmoty, ale aj jej reálne dodaného množstva, pričom sa jedná o rozsiahle dokazovanie, ktorého opakovanie v civilnom konaní by bolo nevhodné. Napokon poukázal na to, že značná časť žalovanej pohľadávky bola žalobcovi po začatí konania uhradená a nezaplatená ostala len sporná časť vo výške 19 026,45 Eur, ktorá je predmetom trestného stíhania a v adhéznom konaní bola riadne uplatnená. Opodstatnenosť svojho návrhu na prerušenie konania teda žalovaný videl v nutnosti riadne preukázať predmetnú civilnú vec, čo nie je dobre možné bez využitia výsledkov trestného konania a množstva dôkazov v rámci neho už vykonaných, pričom ich opakované vykonávanie v civilnom konaní považoval za nadbytočné. Podaním doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 06.08.2010 žalovaný doplnil svoje dovolanie o fotokópiu upovedomenia o konaní o dohode o vine a treste zo dňa 30.07.2010, ktorým prokurátor okresnej prokuratúry Ružomberok upovedomuje právneho zástupcu žalovaného o tom, že dňa

17.09.2010 o 10.00 hod. sa na okresnej prokuratúre v Ružomberku uskutoční konanie o dohode o vine a treste. Začatie konania o dohode o vine a treste považoval žalovaný za významné, nakoľko výsledkom tohto konania môže byť uzavretie dohody o vine a treste podľa § 232 ods. 7 Trestného poriadku, ktorá bude obsahovať záväzok obvinených osôb nahradiť poškodenému škodu, ktorá mu bola trestným činom spôsobená a ktorú si poškodený v trestnom konaní riadne a včas uplatnil práve vo výške 19 026,45 Eur. Ak bude takáto dohoda príslušným trestným súdom schválená, podľa názoru žalovaného tým celkom odpadne dôvod civilného sporu 9Cb 8/2009. Prebiehajúce konanie o dohode o vine a treste tak podľa žalovaného ešte viac potvrdzuje dôvody jeho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 158/2010-178 zo dňa 01.07.2010, ktorým sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol dovolanie zamietnuť a žalovaného zaviazať na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie žalovaného považoval len za účelové v snahe oddialiť vydanie meritórneho rozhodnutia. Žalovaný sa podľa neho odvoláva na skutočnosti, ktoré nemajú vplyv na výsledok konania vedeného pod sp. zn. 9Cb 8/2009. Účastníkmi civilného konania sú totiž E.K., s. r. o. ako žalobca a S.R., a. s. ako žalovaný. V prebiehajúcom trestnom konaní však vystupuje ako poškodená spoločnosť M., a. s., teda úplne iná spoločnosť než je dovolateľ, ktorý sa domáha prerušenia konania. Namietal aj voči tvrdeniu žalovaného, že ak by v rámci konania o dohode o vine a treste došlo k dohode o rozsahu a spôsobe náhrady škody, odpadol by tým dôvod civilného sporu. Toto tvrdenie považoval za nepravdivé, pretože poškodeným, ktorý si v adhéznom konaní uplatňuje voči obvineným fyzickým osobám údajnú škodu, nie je žalovaný, ale úplne iná spoločnosť, a teda aj v prípade preukázania tejto škody a jej priznania v trestnom konaní by to nemalo žiadny vplyv na ďalší priebeh civilného sporu. Poškodenej spoločnosti M., a. s. by totiž vzniklo právo na náhradu škody len voči obvineným fyzickým osobám. Poukázal tiež na to, že výsledkom konania o dohode o vine treste nemusí byť dohoda o jej uzavretí, čo v takom prípade znamená vrátenie veci na doplnenie vyšetrovania (ak skutkový stav nie je dostatočne preukázaný) alebo podanie obžaloby. V rámci konania o dohode o vine treste obvinený síce môže uznať vinu zo spáchania skutku, ale nemusí dôjsť k dohode o náhrade škody a súd potom odkáže poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Právoplatné skončenie trestnej veci teda môže predstavovať zdĺhavé obdobie, a preto prerušenie veci pred

obchodným súdom, ktoré je navyše absolútne neopodstatnené, by znamenalo len neodôvodnené prietahy v konaní a tým aj zvyšovanie právnej neistoty účastníkov konania. Podľa žalobcu sú výsledky trestného konania nepoužiteľné v konaní 9Cb 8/2009, keďže vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia sa uvádza, že dodávky drevnej hmoty fakturoval obvinený P.K. Žalobca poukázal na nepravdivosť tohto tvrdenia, čoho dôkazom sú k žalobe pripojené zmluvy uzavreté medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, a to jednak Rámcová zmluva č. 16242/2004, kde v článku V bod 5.2 sa výslovne uvádza, že základom pre určenie konečnej fakturačnej ceny dodávok dreva je prebierka zabezpečovaná kupujúcim a jednak dohoda o vyhotovovaní faktúr č. 21582/2007, ktorej predmetom je vyhotovovanie faktúr a dobropisov kupujúcim (t. j. žalovaným) v mene a na účet predávajúceho (t. j. žalobcu) v zmysle § 75 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z. z. za dodávky tovaru, ktoré predávajúci dodá kupujúcemu. Z uvedeného vyplýva, že to bol práve žalovaný, kto v zmysle rámcovej zmluvy a dohody o samofakturácii vystavil potvrdenie o prebierke dodaného dreva a na základe tejto prebierky potom vystavil faktúry za dodané drevo (v mene a na účet žalobcu), pričom tieto následne doručil žalobcovi s tým, že ich mal žalobcovi v lehote splatnosti preplatiť.

Dovolací súd po zistení, že dovolanie je prípustné podľa § 239 ods. 1 písm. a/ OSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 OSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne. Dovolací súd konštatuje, že námietky dovolateľa nie sú dôvodné.

K námietke, že odvolací súd pochybil, keď vychádzal z aktuálnych údajov obchodného registra, dovolací súd uvádza, že nejde o nesprávne právne posúdenie veci. Ide o nedostatok v rámci skutkového zisťovania, ktorý ale nemal za následok nesprávne rozhodnutie odvolacieho súdu. Aj keby odvolací súd takto nepostupoval, čiže by vychádzal z predpokladu, že v čase spáchania trestného činu bol jeden zo spoluobvinených konateľom žalobcu, jeho záver by bol nepochybne rovnaký. A síce, že v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, úradom justičnej a kriminálnej polície Ružomberok pod ČVS: ORP 292/JP-RK-2009 sa nerieši otázka tak významná z hľadiska konania na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9Cb 8/2009, aby kvôli tomu bolo potrebné civilné konanie prerušiť. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že výsledky dokazovania v trestnom konaní nemusia poskytovať dostatočné odpovede na otázky, či plnenie žalobcu bolo alebo nebolo vadné. A to preto, že predmet dokazovania

v trestnom konaní je zásadne iný, ako v civilnom sporovom konaní. V trestnom konaní sú predmetom dokazovania všetky skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, avšak ide o skutočnosti významné z hľadiska trestného práva (hmotného aj procesného), ako napríklad, či sa stal skutok a či je trestným činom, kto tento skutok spáchal a prečo, za akých okolností a z akých príčin bol trestný čin spáchaný, príčinná súvislosť, následky činu a rozsah spôsobenej škody, všetky okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a, forma zavinenia, okolnosti, ktoré viedli k trestnej činnosti a umožnili jej spáchanie, atď. Predmetom dokazovania v civilnom sporovom konaní sú tvrdenia účastníkov o skutočnostiach, ktoré sú pre rozhodnutie súdu dôležité, ale zatiaľ zostali pochybné, sporné. V danom prípade sa tieto skutočnosti týkajú obchodného záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, čiže vzťahu založeného normami súkromného práva. Je možné, že výsledky dokazovania v trestnom konaní v podobe konkrétnych dôkazných prostriedkov sa budú dať použiť v civilnom konaní, avšak aktivitu v tomto smere budú musieť vyvinúť v prvom rade účastníci konania. Vyplýva to z dispozičnej zásady, ktorá ovláda civilné sporové konania. Jej prejavom je dôkazná povinnosť účastníka konania, t. j. povinnosť navrhnuť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd v zásade nie je povinný vykonávať dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí. Aj keby sa teda jednalo o totožné zásielky, čiže také, v súvislosti s ktorými bola obchodnej spoločnosti M., a. s. spôsobená škoda, ktorú si táto spoločnosť uplatnila v adhéznom konaní vo výške 19 026,45 Eur, neznamená to, že je nevyhnutné čakať na výsledok trestného konania. Súd si o skutočnostiach, ktoré sú medzi účastníkmi sporné - podľa dovolateľa je to druh, množstvo, ako aj cena za dodávky drevnej hmoty, môže urobiť úsudok sám, nakoľko nejde o otázky v zmysle § 135 ods. 1 OSP.

Ďalšie vyjadrenia dovolateľa, vrátane jeho podania zo dňa 02.08.2010, záver o správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu len umocňujú. Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že v trestnom konaní už boli produkované dôkazy smerujúce k zisteniu množstva a kvality dodanej drevnej hmoty, nič mu nebráni v tom, aby navrhol vykonanie týchto dôkazov pred súdom prvého stupňa. Najmä keď v podaní zo dňa 16.03.2010 (číslo listu 149 spisu) vyhlásil, že si voči pohľadávke žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny započítava svoju pohľadávku na náhradu škody vo výške 19 026,45 Eur. V takom prípade je totiž v zmysle § 120 ods. 1 OSP povinný predložiť alebo označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené by nemalo dovolateľovi spôsobovať problémy, keďže zo zápisnice o výsluchu poškodeného v trestnom konaní (číslo listu 163 spisu) vyplýva, že poškodená spoločnosť M., a. s. má rovnakého právneho zástupcu ako dovolateľ. Aj z vyjadrení dovolateľa je zrejmé,

že výsledky vyšetrovania v predmetnej trestnej veci sú mu dobre známe, nič mu teda nebráni v tom, aby navrhol vykonanie konkrétnych dôkazov. Bude potom vecou konajúceho súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a akým spôsobom si ich zabezpečí. Dovolací súd sa nestotožnil s názorom dovolateľa, že postup súdu v konaní 9Cb 8/2009 bude sťažený vzhľadom na rozsiahlosť vyšetrovacieho spisu a záujem orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu vec čo najskôr ukončiť. Dovolateľovo očakávanie rýchleho ukončenia trestnej veci sa tiež nemusí naplniť, keďže výsledkom konania o dohode o vine treste nemusí byť dohoda o jej uzavretí a uzavretú dohodu súd nemusí schváliť. Ak by sa potom vec vrátila do štádia prípravného konania, znamenalo by to ďalšie predĺženie trestného konania.

Námietka dovolateľa, že ak bude schválená dohoda o vine a treste, odpadne tým dôvod civilného sporu 9Cb 8/2009, rovnako neobstojí. Z vyjadrení žalovaného nie je celkom jasné, prečo dovolateľ svoju pohľadávku na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že mu žalobca nedodal objednaný druh drevnej hmoty, stotožňuje s nárokom na náhradu škody, ktorý si obchodná spoločnosť M., a. s. uplatnila v trestnom konaní voči obvineným fyzickým osobám. Ak by aj obvinení uhradili poškodenej M., a. s. škodu spôsobenú trestným činom, na pohľadávke žalovaného voči žalobcovi (za predpokladu, že taká pohľadávka skutočne existuje) by sa nič nezmenilo. Je možné, že dovolateľ mal na mysli to, čo v zápisnici o výsluchu poškodeného zo dňa 26.01.2010 uviedol právny zástupca poškodenej M., a. s. a síce, že poškodený súhlasí s dohodou o vine a treste za predpokladu, že mu obvinení alebo spoločnosť E.K., s. r. o. pred konečným rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu nahradia škodu a zároveň E.K., s. r. o. zoberie návrh na začatie konania vo veci 9Cb 8/2009 späť. Z vyjadrení žalobcu k podanému dovolaniu však nemožno vyvodiť, že by mal žalobca na takomto spôsobe ukončenia veci záujem. Naopak, je nepochybné, že žalobca na podanej žalobe trvá a návrh žalovaného na prerušenie konania považuje za účelový v snahe oddialiť jeho platobnú povinnosť.

Nakoľko sa dovolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a jeho právnym posúdením predmetnej veci a súčasne nezistil iné vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť (v zmysle dovolacích dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. a/ alebo b/ OSP), rozhodol o dovolaní žalovaného tak, že ho podľa § 243b ods. 1 OSP zamietol.

Keďže dovolanie smerovalo proti rozhodnutiu procesnej povahy, dovolací súd o trovách dovolacieho konania nerozhodol. Rozhodne o nich súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí o veci samej.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová